

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Henhold til Bestemmelsen i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 § 54 skulde Forslag til Revision af Bestemmelserne i Lovens §§ 1 og 8 fremsættes senest i den ordinære Rigsdags-samling 1923—24, men ved Lov Nr. 103 af 29. Marts 1924 forlængedes Fristen saaledes, at Forslag ikke behøvede at forelægges Rigsdagen før i dennes ordentlige Samling 1924—25.

I Overensstemmelse hermed forelægges nærværende Forslag.

Naar dette, saaledes som det fremgaar af Forslagets Indhold, ikke indskrænker sig til at foreslaa Ændringer i de gældende Skattesatser — Lovens § 1 — og i de gældende Regler om skattefri Fradrag — Lovens § 8 —, skyldes det i første Række, at man har anset det for rimeligt — naar Revisionsforslag overhovedet skulde forelægges — da at medtage samtlige de Punkter, hvor de gældende Bestemmelser efter Forholdenes Udvikling og de gennem Lovens Anvendelse indvundne Erfaringer synes i særlig Grad at trænge til Ændring. Til nærmere Undersøgelse heraf har Loven været Genstand for Behandling i det af Finansministeren nedsatte Skatteudvalg, og nærværende Forslag er i alt væsentligt godkendt af dette.

Som det fremgaar af de efterfølgende Bemærkninger til Forslagets enkelte Bestemmelser, har man herefter anset det for rettest at foreslaa Ændringer foruden til Lovens §§ 1 og 8 ogsaa til Reglerne om Selskabsbeskatningen (§ 2) og Indkomstberegningen (§§ 4—6), samt til forskellige andre Enkelt-Bestemmelser vedrørende Skattepligten og dens Ophør, hvilke dog i Hovedsagen er af teknisk Natur. Ved Siden heraf har man imidlertid ment at maatte foreslaa Ændringer af mere principiel Natur, og da navnlig forsaavidt angaar Indholdet af Skatteydernes Selvangivelser og Ordningen vedrørende de skattelignende Myn-digheders Organisation. Idet der angaaende det førstnævnte Punkt henvises til Bemærkninger til Ændringsforslag 42—46 (Lovens § 22) skal med Hensyn til de foreslaaede Ændringer vedrørende Skatteligningen særlig bemærkes følgende:

Ligesom det ved Vurderingen til Ejen-domsskyld og Grundskyld er af væsentlig

Betydning, at Værdiansættelsen sker efter ensartede Grundsætninger indenfor de enkelte Kommuner og Vurderingskredse, og at Vurderingsresultaterne saavidt muligt udviser Ligelighed og Ensartethed hele Landet over, gør de samme Hensyn sig i forøget Grad gældende ved Ansættelsen til Indkomst- og Formueskat. Tilsynet hermed udøves efter den gældende Lov i første Række af Landsoverskatteraadet, og der er ikke Tvivl om, at dets Virksomhed lige siden dets Oprettelse ved Loven af 8. Juni 1912 i væsentlig Grad har bidraget til at fremme Ensartethed saavel ved Anvendelsen af Lovens herhenhørende ofte særdeles indviklede Bestemmelser angaaende Fastsættelsen af den skattepligtige Indkomst og Formue som i de Grundsætninger, der bliver at følge ved den skønsmæssige Ansættelse af Indkomstens Størrelse. Imidlertid ligger det i Sagens Natur, at den Landsoverskatteraadet saaledes paahvilende Virksomhed for den enkelte Skattelignings Vedkommende væsentligst maa fremtræde som efterfølgende Ændringer og Rettelser i de stedfundne Ligningsresultater, og selv om det vel maa antages, at saadanne Indgreb i det lange Løb vil faa sin Betydning ogsaa for de fremtidige Ansættelser, synes det givet, at en fuldt tilfredsstillende Ordning først vil kunne opnaas gennem en Forbedring af selve Skatteansættelserne fra først af. Til Opnaelse heraf har man anset det for rettest at søge gennemført en Samvirken mellem de enkelte Skatteraad ved at lade disses Formænd træde sammen i særlige Overskatteraad, omfattende en større Kreds af Skatteraad-distrikter og under Ledelse af særlige ud-nævnte Formænd. Disse skulde da tillige som Inspektører ved Skatteligningen have til Opgave at bistaa de enkelte Ligningsmyndigheder under Arbejdet med de foreløbige Ansættelser og gennem denne Medvirken og Vejledning bidrage til Gennemførelsen af en mere ensartet Ansættelse indenfor den paagældende Overskatteraadskreds.

Gennem denne Ligningsinspektørernes Deltagelse i Skatteligningen straks fra Begyndelsen samt ved den Overskatteraadene paalagte Virksomhed som almindelig Klageinstans saavel for Skatteyderne som for Ligningsinspektørerne vil der formentlig